

La commoció pel 'Brexit'

La UE ha de ser més democràtica, més transparent i menys burocràtica: això és obvi.

Stefan Kuzmany
© Der Spiegel

Els britànics han votat sortir de la Unió Europea. Ha sigut una decisió democràtica i no tenim més remei que fer-nos a la idea de la pèrdua. Però també toca reflexionar: si no sentim més passió per la Unió Europea, la perdrem.

Al final potser la pluja va acabar sent el factor decisiu. Mentre que els partidaris del *Brexit*, més emocionals, van acudir als col·legis electorals fins i tot en les condicions més adverses, alguns defensors de la UE van quedar-se a casa, d'acord amb el seu passiu eslògan de campanya: "Quedem-nos".

Al capdavant, si bé la votació es prometia ajustada, semblava que la campanya per la permanència en sortiria victori-

osa, com si no calgués necessàriament mullar-se per evitar el *Brexit*. Aquest serà, si més no, un cop d'efecte destacable d'aquest dia amarg a Europa: que el més britànic dels temps possibles va fer sortir el país de la UE.

"Un triomf de l'emoció sobre els fets"

Per irracional que pugui semblar aquesta explicació, podria ser certa. "És un triomf de l'emoció sobre els fets", va dir Elmar Brok, un destacat conservador alemany del Parlament Europeu, després de la votació. Pot ser. Però el futur del que queda de la Unió Europea també depèn de com s'aborda aquest triomf.

Des del començament, hi va haver un desequilibri emocional en aquesta batalla al Regne Unit. Els del *Brexit* tenien una història per explicar: la d'un poble orgu-

llós que finalment havia de reconèixer que era l'hora de recuperar la sobirania de les mans d'un aparell de Brussel·les anònim i burocràtic, que era antide-mocràtic i es passava el temps aprovant normatives en cercles opacs i interessats.

Què tenia la campanya per la permanència a la seva disposició per contrarestar aquests arguments? Fets prosaics. Que el Regne Unit patiria econòmicament. Que només una Europa unificada podia competir al món. El missatge no estava equivocadament, però en comparació era fred i abstracte.

Serà capaç, la Unió Europea, de recuperar-se d'aquesta pèrdua? Els que en altres països s'oposen a la UE ja perceben un vent favorable. Divendres a primera hora, van començar a sortir veus als Països Baixos i França en favor d'un referèndum sobre la seva permanència a la unió.

I segur que no seran les úniques veus en aquest sentit.

Per fer avortar aquestes intencions, molta gent demana que es prengui exemple del Regne Unit: cap més concessió i la fi del tracte especial. S'hauria de fer tot el possible, diuen, per assegurar que ningú se senti reforçat per l'exemple britànic.

Però aplicar mesures punitives per dissuadir altres països no seria productiu. La UE entesa com una camisa de força on els països només es quedessin per por també seria insostenible.

No, no és hora de llançar rancoroses ofenses de venjança a l'altra banda del canal de la Mànega. Els britànics han marxat, i és trist. Però la decisió de sortir de la UE ha sigut democràtica i s'ha de respectar. A partir d'avui, el Regne Unit ja no és important per al futur de la UE.

La unitat europea és l'única garantia d'una pau duradora

Ara Europa s'hauria de centrar de ple en els Estats membres que queden a la unió i els seus ciutadans. Ara han d'estar

plenament convençuts que per a ells la UE és la millor manera possible d'auto-determinació. Però aquest convenciment només s'aconseguirà si la UE es torna més democràtica, més transparent i menys burocràtica: això és obvi.

I encara més importat, cal crear un esperit europeu que sigui més fort que qualsevol relat nacional. A Europa, i a Alemanya, la gent ha abandonat la passió quan parla sobre la UE. Sovint es diu que les històries bèl·liques de la generació dels fundadors de la UE ja no són suficients com a base d'un continent unit. El lliure comerç tampoc no ho és, pel que sembla. Hi ha poc amor en una comunitat econòmica. Per a una unió econòmica, ningú no vol esperar hores sota la pluja.

Això no obstant, si hi ha una sola justificació perquè continuï existint la Unió Europea, és l'original: la unificació europea, amb una integració cada cop més profunda dels països, tan diversos i alhora tan estretament relacionats, és l'única garantia d'una pau duradora. Ens hem

acostumat tant a la prosperitat nascuda de l'estabilitat que ja no som capaços d'imaginar que el resultat podria ser molt diferent. Oblidant la guerra, no hem exorcitzat de cap manera la possibilitat que torni a ocórrer. Al contrari: el ressorgiment de sentiments nacionalistes és el primer pas cap a la mena de fragmentació que tornaria a fer possibles els conflictes.

A mantenir la calma i endavant? No. La sortida del Regne Unit ha de ser el moment en què fem prendre consciència als que continuen a la UE de per què és tan important mantenir-nos units; malgrat (i, de fet, a causa de) la gran dificultat per coordinar i tenir en compte els interessos dels altres constantment. Si aconseguim fer aquest canvi de consciència, aleshores el *Brexit* no semblarà res més que un xoc molest però beneficiós.

Si això no passa, llavors el divendres 24 passarà a la història com una data negra: serà recordat com el dia que Europa va començar a descompondre's. •

Traducció d'Arnau Figueras

Gran Fira de València

Juliol 2016

125
Aniversari
Batalla de Flors

#GranFiraVLC
granfiravalencia.com

